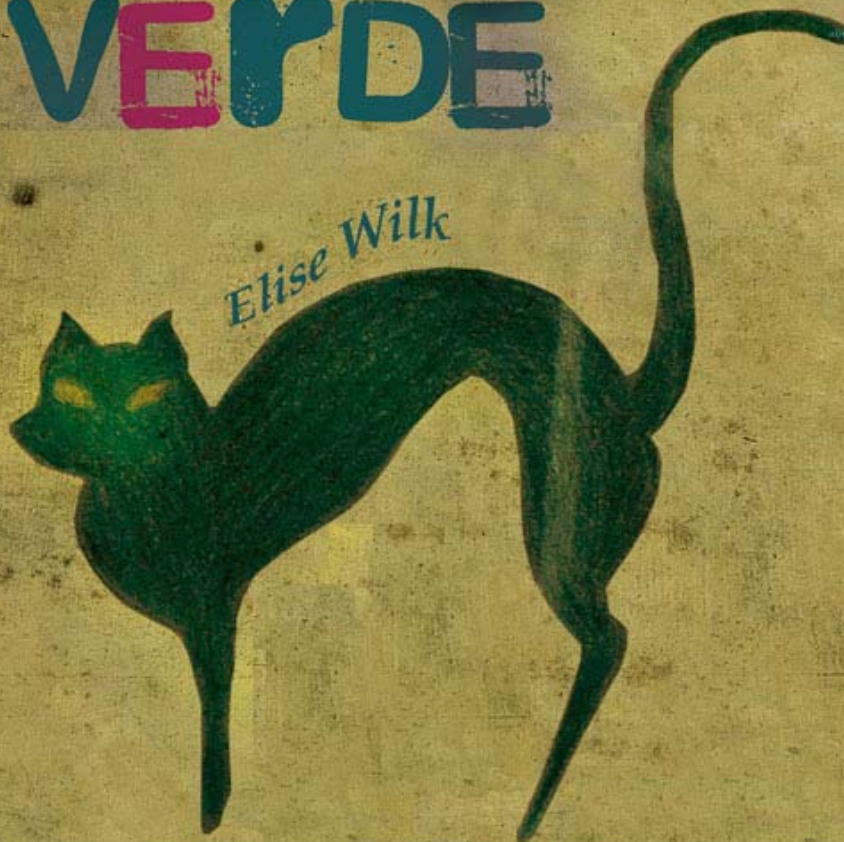

PISICA VERDE

Elise Wilk

LiterNet 2012

Redactor și editor format **.pdf** Acrobat Reader: Răzvan Penescu rpenescu@litternet.ro

Text: © 2012 Elise Wik

Grafica copertei: © 2012 Ana Alfianu.

Imagini: © 2012 Incubator 13 (foto 1-3, 5, 8, 13), respectiv Adrian Bulboacă (foto 4, 6, 7, 9-12)

Fotografiile prezintă scene din spectacolul omonim realizat în cadrul proiectului *Practică teatrală în regiunile Centru și Nord Vest* organizat de Teatrul '74 din Târgu Mureș. Regia: Rareș Budileanu.

Distribuția: Alin Stanciu (Dani), Cendana Trifan (Bianca), Amelia Toaxen (Roxana), Andreea Terciu (Boogie), Monika Tompos (Flori), Petru Zota (Robert). Scenografia: Székelyfi Katalin. PR: Keresztes Franciska, Szepessy Katalin. Management: Manuela Bani, Ioan-Adrian Menchiu. Produs de compania *Incubator 13*.

Toate drepturile rezervate.

© 2012 Editura LiterNet pentru versiunea **.pdf** Acrobat Reader.

Este permisă descărcarea liberă, cu titlu personal, a volumului în acest format de pe siteul www.litternet.ro. Distribuirea gratuită a cărții prin intermediul altor siteuri, modificarea sau comercializarea acestei versiuni fără acordul prealabil, în scris, al Editurii LiterNet sînt interzise și se pedepsesc conform legii privind drepturile de autor și drepturile conexe, în vigoare.

ISBN: 978-973-122-074-1

Editura LiterNet

<http://Editura.LiterNet.ro> / office@litternet.ro

Pisica verde

de Elise Wilk

Acest text s-a născut în cadrul proiectului *Practică teatrală în regiunile Centru și Nord Vest*,
organizat de Teatrul '74 din Târgu Mureș

PERSONAJE:

Dani

Bianca

Boogie

Robert

Roxana

Flori

Personajele acestei piese au între 16 și 19 ani. Acțiunea se petrece în zilele noastre, într-un cartier mărginaș al unui oraș de provincie. Multe, multe blocuri de patru etaje cu vopsea scorojită, câteva magazine, un parc. Peste toate se înalță, ca o fantomă, ruinele fostului combinat chimic. Noaptea târziu, după ce în spatele tuturor ferestrelor se face întuneric, singura lumină este un laser verde de discotecă care se plimbă încet peste oraș.

1. BIANCA

DANI:

Ți-ai imaginat vreodată o pisică verde? Să știi că e o chestie cât se poate de frumoasă, crede-mă pe cuvânt.

Nu știu cum să-ți explic. Imaginează-ți o pisică normală. Cu dungi sau simplă. Și după aia gândește-te la aceeași pisică, numai că verde.

Arată super mișto, cumva ireal.

Adică imaginează-ți că mergi pe stradă, în zona aia nașpa cu blocuri din spatele combinatului. Și totu' e gri. Vezi babe cu plase în mână care ies din magazinul de pâine. Vezi femei cu cearcăne care întind rufe pe balcon. Auzi muzică populară de la parter și vezi tot felu' de loseri în șlapi de plastic care sparg semințe în fața blocului. Și peste tot e un miros din ăla de untură prăjită care acoperă tot cartieru' ca o umbrelă imensă și grețoasă.

Și deodată vezi o pisică verde. Poate e la un geam de bucătărie. Poate traversează aleea din fața de la non stop. Poate tocmai se strecoară printre picioarele îmbrăcate în pantaloni de trening ale șefului de scară.

BIANCA:

Dacă pui o monedă de 50 de bani pe linia de tramvai și o ridici după ce trece tramvaiu', poți să vezi pe ea prima literă din numele tipului care o să fie soțul tău. La trenuri nu e valabil, adică dacă încerci chestia asta în gări, o să îți iasă o literă greșită și asta o să te bage mai târziu în tot felu' de încurcături. Da' cu tramvaiu' funcționează. Lu' Dana de la 3 i-a ieșit *O*, da' ea spunea că e *Q*, pentru că e convinsă că o să se mărite cu un străin. Eu cred că e adevărat. Pentru că am pus de vreo 8 ori și niciodată nu mi-a ieșit nimic. Serios. Nici o literă. Ar fi fost ciudat să iasă ceva. Pentru că eu n-o să am nici un soț.

Mă gândesc că un soț ai la 20 de ani sau așa.

Și eu n-o să am niciodată 20 de ani. Nu știu dacă asta e bine sau rău.

BOOGIE:

Deci fii atent. E simplu. Umpli un pahar cu apă și dizolvi în el un praf pe care-l faci din toate pastilele pe care le găsești în casă. Eu ultima dată mi-am făcut din ceva pilule pe care le ia maică-mea, niște chestii mici și colorate ca nasturii de la șorțul lu' Scufița Roșie. Deci pui apa, dizolvi praful. După care nu-ți mai rămâne decât să înghiți tot ce e în pahar. Și în câteva secunde o să pornești într-o super călătorie cu un avion mic și

roz. O să vezi pe geam mii și milioane de peștișori portocalii și o stewardeză cu aripi de plastic o să-ți toarne whisky în pahar în timp ce avionu' ăsta o să zboare cu 3.000 de kilometri la oră și o să taie toți norii în două.

DANI:

În momentu' în care vezi chestia asta, parcă totu' se transformă. Îți dai seama, în toată mizeria aia apare deodată o pisică verde. Și ți se pare că nu mai ești pe stradă în cartieru' ăla nașpa ci undeva într-o chestie... nu știu cum să explic, că nu prea există cuvinte pentru asta, și atunci când nu există cuvinte înseamnă că e ceva cât se poate de bun.

BOOGIE:

După câteva minute o să aterizezi într-un fel de sat la marginea mării unde, într-o casă cu uși de ciocolată, te așteaptă o doamnă cu coc alb care tocmai ți-a făcut budincă de zmeură. Imaginează-ți c-o să mănânci sub o tufă de liliac. Și deodată apare iubita ta din liceu îmbrăcată în fustă de blugi și te ia

în brațe. Sau tipa aia din tramvai cu palton roșu care s-a uitat o secundă în ochii tăi și la care te gândești de atunci în fiecare dimineață. Sau vecinul tău Maxi cu care înveleai toate fotoliile din casă în vată de zahăr.

BIANCA:

Da' nu-mi pare rău că n-o să mă mărit. O tipă cu soț poartă poșetă de piele, miroase mereu a detergent și plânge des. De cele mai multe ori plânge în WC, ca să n-o audă nimeni, da' câteodată nu se poate abține și plânge în stația de autobuz, de față cu o groază de oameni. Stațiile de autobuz sunt făcute ca să aștepți autobuzul, nu să plângi. Așa că femeile astea ar trebui să se abțină și să meargă într-un loc unde nimeni nu se uită ciudat la tine dacă plângi.

DANI:

Dacă-ți imaginezi ceva suficient de mult, chestia aia după un timp începe să existe.

La mine a durat cam trei ani cu pisica. Mă refer, până să existe. Am văzut-o într-o după masă. A apărut în Carrefour, în coșul de cumpărături al unui moș care stătea în fața mea la coadă. A stat acolo pentru trei secunde și sunt sigur că nimeni în afară de mine nu a văzut-o. Și chestia asta m-a făcut să mă simt cât se poate de bine.

BOOGIE:

Gândește-te că sub tufa aia de liliac o să apară cine vrei tu. Și dacă nu vrei să vină nimeni, nu apare nimeni. Pentru că acolo se întâmplă numai ce vrei tu.

O să mă întrebi dacă o să te mai poți întoarce vreodată acasă. Și eu îți spun că da, pentru că eu am fost acolo și acum sunt aici. Așa că n-ar trebui să-ți fie frică. Trebuie numai să dizolvi praful ăla în apă și să închizi ochii.

BIANCA:

Eu n-am plâns niciodată. Știu că pare *freaky* și-așa, da' mi-a povestit maică-mea că nici când eram bebeluș nu plângeam. Ai mei au fost foarte îngrijorați, au crezut că am ceva. N-am plâns nici când a murit Mister President. Așa îl chema pe hamsteru' meu. Eu m-am bucurat, pentru că am știut că o să se reîncarneze în om, și asta e o ușurare pentru că înseamnă că poți în sfârșit să bei cola și să conduci mașini, nu să stai non stop într-o cușcă plină cu rumeguș și să te plictisești de moarte. Mi-ar plăcea sincer să se fi reîncarnat într-o actriță din aia care se plimbă cu decapotabila prin California și îi flutură păru' în vânt. Da' n-am de unde să știu, poate o să devină vreun *homeless* sau vreun politician sau o chelneriță. În orice caz, cred că orice e mai bine decât hamster.

Eu n-o să mă reîncarnez. Adică ordinea e asta: mai întâi ești animal, apoi om. Dup' aia nu mai ești nimic. Nu știu dacă asta e bine sau rău.

Nu știu ce animal am fost, da' cred că broască țestoasă sau așa, că alea trăiesc vreo 500 de ani și atunci Dumnezeu probabil că a zis: de data asta tre' să fie mai scurt, așa că mi-a programat numai...

DANI:

16 ani. Cam atât părea să aibă. Nu mă dau în vânt după tipe de-astea super tinere. Numai că fata asta avea pe ea un tricou pe care era o pisică verde.

BIANCA:

Eu m-am dus la club pentru că Dana mi-a spus că știe din surse sigure c-o să vină Robert.

Și cum Robert tocmai se despărțise de točilara aia din 10 C, era chiar un moment bun să stau de vorbă cu el. După ce am stat pe scaun până la 2 noaptea și am băut vodcă și am fumat pachetu' de țigări a' lu' Roxana care se pupa în spate cu un pletos, mi-am dat seama că nu e nici o șansă să apară Robert și am zis că mă car acasă.

DANI:

Trebuie doar să închizi ochii și să-ți imaginezi pisica verde.

BIANCA:

Și a apărut tipu' ăsta, Dani, care a zis că dacă am chef putem să dăm o tură cu mașina.

DANI:

Și dacă ți-o imaginezi destul de puternic, începe să existe.

BIANCA:

Cred că s-a uitat la mine din cauza tricoului. Mi l-a adus soră-mea din Franța. La început era negru și avea aplicată o pisică albă dintr-un fel de cauciuc. Și maică-mea a băgat tricou' în mașina de spălat cu ciorapii ăia verzi a lu' soră-mea. Când l-a scos, pisica se făcuse verde. Mi s-a părut cumva *cool*.

DANI:

Cre' că tipa băuse cel puțin juma' de litru de vodcă la cât de tare îi sticleau ochii.

BIANCA:

Era prima dată când un tip mă invita să mă plimb cu mașina, așa că n-am știut ce să spun.

DANI:

Nici n-am vrut să intru în vorbă cu ea. Am vrut doar să mă uit din celălalt capăt al clubului la pisica aia verde de pe tricou și să mă simt bine.

BIANCA:

De fapt eram convinsă că o să spun nu.

DANI:

Eram convins că asta o să fac toată noaptea. O să stau și-o să mă holbez la pisică.

A observat că mă uit la ea. S-a uitat și ea spre mine.

BIANCA:

Și fix în momentu' ăla în care am vrut să spun că n-am chef să mă plimb cu mașina a apărut Robert. De mâna cu Alina din 10 B. Și atunci m-am enervat atât de tare încât am spus OK.

DANI:

Atunci am mers la ea și am întrebat-o dacă nu vrea să vină să dăm o tură cu mașina.

BIANCA:

Câteodată mă gândesc că a fost vina lui Robert. Dacă n-ar fi apărut de mâna cu aia, cre' că nu m-aș fi dus cu tipul ăsta în mașină.

BOOGIE:

Dacă închizi ochii și apeși tare de tot, o să vezi o groază de puncte portocalii și-o să amețești.

BIANCA:

Cre' că aş mai fi băut vreo 4 pahare de vodcă. Și m-aş fi dus la el.

DANI:

A spus OK. Și fix în momentu' ăla o lumină din aia de laser a căzut pe pisica de pe tricou.

BOOGIE:

Eu când închid ochii, printre punctele ălea portocalii o văd pe ea.

BIANCA:

Mi-am luat geaca.

DANI:

Am mers spre ieșire.

BIANCA:

Nu mi-am luat la revedere de la nimeni.

DANI:

Pisica de pe tricou sclipea.

BOOGIE:

Are căciula roșie pe cap.

BIANCA:

Tipu' mi-a spus...

DANI:

Mașina e parcată în spatele combinatului.

BIANCA:

Așa că am mers încolo.

DANI:

Am ieșit din club și am mers spre mașină...

BIANCA și DANI (*împreună*):

Prin zăpada.

DANI:

Care strălucea ca un glob disco.

2. BOOGIE

BOOGIE:

Căciula roșie o are de la mine. Mi-a luat vreo cinci luni s-o tricotez. De ziua ei am împachetat-o frumos și i-am pus-o pe preșul de la intrare. Am sunat la ușă. Și am fugit. Eram în clasa a șaptea. Noi ne-am certat în clasa a șasea, la început. De fapt, nu ne-am certat. N-a mai vorbit cu mine. Dar a doua zi când am mers la școală am văzut-o în stație. Cu căciula pe cap. Și de atunci în fiecare iarnă o văd numai cu căciula asta. Într-o dimineață, la școală, s-a mutat în bancă cu Roxana. Pur și simplu, fără să-mi spună nimic. I-am scris un bilețel în care am cerut să-mi explice de ce. Și i-am desenat un dinozaur pe biletul ăla. Era semnul nostru. Ea m-a învățat să desenez un dinozaur fără să ridic creionul de pe hârtie. Și acum mai știu. Nu mi-a răspuns la bilet și în pauză a râs de mine cu Roxana și Dana și mi-a aruncat penarul pe geam. A doua zi mi-au schimbat sandwich-ul și mi-au pus unul cu pastă de dinți în loc de unt. Eu i-am mai scris un bilețel și am mai desenat un dinozaur și i l-am băgat în cutia poștală. N-a răspuns nici la ăsta. De ziua mea taică-miu a găsit în cutia noastră poștală o hârtie pe care era desenat cu carioca un dinozaur în multe, multe culori.

FLORI:

Ultima dată am văzut-o...

BOOGIE:

Vineri era în toaleta fetelor cu Dana și Roxana și...

FLORI:

Se dădea cu ruj. În fața oglinzii din hol.

BOOGIE:

Nici măcar nu m-a salutat.

FLORI:

Nici măcar nu m-a salutat când a ieșit pe ușă.

BOOGIE:

Nici măcar n-a întors capul.

FLORI:

A plecat și nu s-a uitat în urmă.

BOOGIE:

De multe ori mă gândesc că dacă ar fi fost în continuare prietena mea...

FLORI:

Știu că-i o tâmpenie, dar

BOOGIE:

poate că nu s-ar fi întâmplat nimic dacă

FLORI:

poate ar fi fost altfel dacă nu făceam eu vraja aia.

BOOGIE și FLORI (*împreună*):

poate că nu s-ar fi întâmplat nimic dacă

FLORI:

nu m-ar fi enervat în halul ăla. Da, surorile mai mici pot fi ale dracului de enervante. Și câteodată îți dorești să nu mai existe. Într-o zi, când era încă un bebeluș, mama a plecat până la o vecină și m-a lăsat singură cu ea. Eu am luat toate pernele din casă și am îngropat-o sub ele. Am luat fierul de călcat. Am apăsat pe

pernele alea până n-am mai putut. La un moment dat s-a deschis ușa. A intrat mama. M-a dat la o parte și a scos-o de sub mormanu' ăla de perne. Era verde. Mi-a venit să râd.

BOOGIE:

Aș face orice s-o aduc înapoi.

FLORI:

Cu vrăjile ne ocupam de când eram mici. Nu se îndeplineau niciodată.

BOOGIE:

Dacă vrei să te întâlnești cu cineva pe care nu l-ai mai văzut de mult, tot ce tre' să faci e să înghiți o cutie întreagă cu aspirine.

FLORI:

Dacă vrei ca cineva care a plecat de acasă să se întoarcă, tot ce trebuie să faci e să pui, timp de 33 de zile, câte un pătrățel de ciocolată sub preșul din fața ușii. Așa mi-a spus Vero de la etajul doi și eu am pus ciocolată sub preș timp de 33 de zile și am așteptat să se întoarcă tata. De fapt, ciocolata au mâncat-o Vero cu soră-mea. Și asta m-a enervat îngrozitor.

BOOGIE:

Eu așa am făcut, și chiar am văzut-o pe ea. Era foarte aproape de mine. Am încercat să ajung la ea, da' nu puteam să înaintez, mă afundam într-un fel de vată. Atunci am vrut s-o strig, da' nu puteam să deschid gura, că se umpluse de spumă.

FLORI:

Dacă vrei ca cineva să te placă, îți trebuie o foaie de hârtie pe care a scris și o fotografie de-a lui. Le dai foc într-o noapte cu lună plină, între orele 3 și 4, iar cenușa o arunci într-o apă curgătoare în timp ce spui tot felul de lucruri în latină. Peste 9 zile o să vină. Și o să vorbească cu tine. Am făcut o dată chestia asta. Cu soră-mea. A furat o lucrare de control de-a lui Robert ăla. A printat o fotografie de-a lui de pe net. Le-a dat foc și a aruncat cenușa în WC. În timpu' ăsta eu citeam din manualul de latină. Au trecut 9 zile și nu s-a întâmplat nimic.

BOOGIE:

Cu antibioticele funcționează mai bine, da' e mai periculos. Dacă nu vomști la timp, poți s-o pățești. Cel mai bine e să le combini. Câte una din toate felurile. Atunci vezi niște lucruri așa de frumoase că nu-ți vine să te mai întorci.

FLORI:

Dacă vrei să vezi cum o să arate locul unde o să pleci după ce mori, pune o oglindă în fața altei oglinzi. Uite-te înăuntru până amețești. Dar ține minte: nu prea e bine să faci asta. Pentru că sunt șanse mari să ți se întâmple ceva rău.

BOOGIE:

Mă gândesc că poate și ea e pe undeva și vede lucruri așa de frumoase că nu vrea să se mai întoarcă.

FLORI:

Dacă vrei să i se întâmple ceva rău cuiva, rupe un nasture de pe paltonul cuiva care a murit și coase-l pe paltonul lui.

BOOGIE:

Jur că dacă s-ar întoarce nici măcar nu mi-aș mai dori să fie din nou prietena mea. Nu i-aș mai pune dinozauri în cutia poștală. N-aș mai plânge seara în pat pentru că nu m-a salutat la școală. Și n-aș mai înghiți nici o singură pastilă.

FLORI:

Vara trecută mi-a stricat sandalele cu strasuri. Mi le cumpărasem din banii primiți de la tata. Așa că țineam foarte mult la ele. Le-a pus înapoi în cutie fără să zică nimic. Eu m-am enervat atât de tare că mi-am dorit să dispară și să n-o mai văd niciodată.

Nu știam pe nimeni care a murit. Așa că am furat nasturele de la muzeul de istorie, de pe o haină de militar. Și i l-am cusut de palton.

BOOGIE:

Dacă s-ar întoarce...

FLORI:

Dar vrăjile nu reușesc.

BOOGIE:

N-o să se-ntoarcă.

FLORI:

Totuși mă gândesc că de data asta a funcționat. Și că e vina mea.

3. ROBERT și ROXANA

ROBERT:

Nu mulțumesc, nu fumez. Mai întâi o să am o mare rugămintă la dumneavoastră. N-aș vrea să aflu părinții mei c-am fost aici. E mai bine să nu știe.

ROXANA:

Chiar pot să iau o țigară? Mulțumesc. N-am mai putut să țin în mine.

Am făcut o groază de tâmpenii până acu', eu și cu Bianca, da' mereu am scăpat.

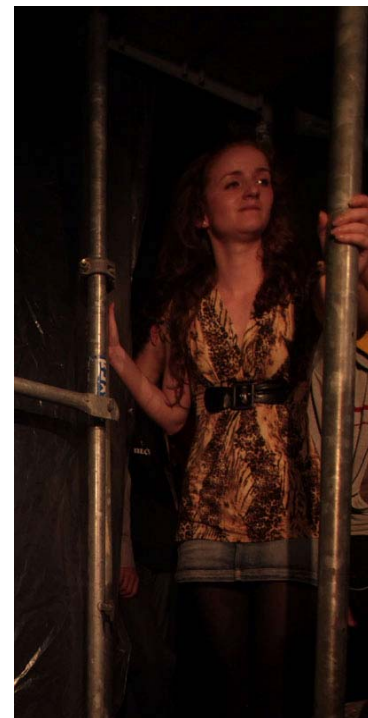
ROBERT:

Știți, ei îmi plătesc meditațiile la șase materii. Vor să învăț un pic mai mult. Din toamna viitoare o să mă transfer la cel mai bun liceu din oraș. După ce termin liceul o să dau la medicină în străinătate. Pentru că ei vor ce e mai bun pentru mine.

ROXANA:

Tot timpu' am zis că am avut un fel de înger norocos sau așa. Chiar așa spuneam eu cu ea. Era îngeru' nostru la comun. Am împărțit totu'. Sandwich-urile mele le făceam pe din două, că ea nu avea niciodată. Și ruju' meu cu sclipici l-am împărțit. Și parfumul Adidas. De ce să nu ne împărțim și îngeru'? Doar e înger, poa' să aibă grijă de amândouă! Îl chema Victor, pe înger. Ea i-a dat numele. Vorbeam mereu cu el, amândouă. Mereu când mergeam în cluburi sau așa lăsam un pic de vodcă pe fundu' paharului. Pentru el. Să nu râdeți de mine. Ne-a salvat când am copiat la chimie și am scăpat de corigență. Și când am furat vopsea aia de păr din supermarket și nu ne-a prins. Sau când am dormit sub un pod când am fugit de acasă vara trecută că voiam să mergem la mare. Și n-am pățit nimic.

ROBERT:

Am înțeles că m-ați chemat aici pentru că ea a scris despre mine în jurnalul ei. În primul rând vreau să vă spun că trebuie să fie o confuzie. Nu cred că se referea la mine. Cred că numele Robert este destul de des întâlnit și de aceea e posibil să fie vorba despre alt Robert. Ea e într-a zecea, eu sunt a unșpea. Dar nu cred că am vorbit cu ea mai mult decât strictul necesar. Nu face parte din cercul meu de prieteni.

ROXANA:

Eu l-am văzut pe îngeru' nostru, pe Victor. M-am îmbătat o dată tare, tare de tot și mi s-a făcut rău de am crezut că mor. Am ajuns la spital și au băgat ăia o groază de tuburi în mine. Când am deschis ochii, am văzut tavanu' ăla alb de spital, și el zbura foarte aproape de tavan. Avea aripile transparente, ca la libelule. Atât mai țin minte. Dup' aia a dispărut.

ROBERT:

Să știți că tot ce știu despre ea știu de la alți colegi. Direct nu mi-a spus niciodată nimic. Am înțeles că stă într-un cartier din marginea orașului. Eu locuiesc în centru pentru că părinții mei au vrut ce e mai bun pentru mine. Mai știu că nu are tată. Nu știu dacă a murit sau dacă părinții ei au divorțat pentru că nu mă interesează. Nu știu ce note lua. Eu mă străduiesc să fiu între primii trei. Tata mi-a spus că cei care sunt primii la învățătură o să fie mai târziu primii în viață. Cred că am fost împreună la mai multe petreceri organizate de școală. Dar n-am dansat niciodată cu ea. Deocamdată n-am timp să iau lecții de dans. Pe locul întâi trebuie să fie învățătura.

ROXANA:

Nu știu ce-o fi pățit acum îngeru' nostru. Mă gândesc că poate totuși a fost prea mult pentru el, să aibă grijă de două nebune. Poate-o fi murit sau așa. Că n-or fi trăind veșnic îngerii, mai mor și ei.

ROBERT:

Nu am nici o prietenă. Este prea devreme pentru vârsta asta. O să am timp mult și bine de prietene, dar cred că momentul cel mai bun pentru asta este prin facultate sau chiar după ce termini. Acum nu mă interesează fetele. Cred că asta m-ar distra de la învățat.

ROXANA:

Vedeți, ea s-a sărutat cu mai mulți tipi. Da' i-a plăcut numai de unu' singur, de Robert. Din clasa a cincea îi place de el. Toată lumea știa. Și el a fost un nesimțit, în sensu' că știa perfect cât de mult îi place ei de el și cu toate astea și-a bătut joc de ea și i-a dat speranțe. Adică dacă cuiva îi place de tine și ție nu prea îți place de el, măcar ești corect și nu-i dai speranțe. Așa-i sau nu-i așa? Și ce credeți că a făcut? S-a pupat cu ea în club, într-o noapte. A doua zi la școală nici măcar n-a băgat-o în seamă. Și după două zile deja umbla de mână cu o alta. Vă dați seama ce idiot.

ROBERT:

Nu am fost niciodată în clubul „President”. Știu unde e, e prin zona combinatului. Știu că mulți dintre colegii mei merg acolo sâmbătă seara. Sincer, cred că este pierdere de vreme. La vârsta asta nu ar trebui să-ți pierzi nopțile.

ROXANA:

Noi sâmbătă seara mai ieșeam în club să bem. Ei îi dă voie maică-sa. E un pic mai altfel decât alți părinți. O lăsa să fumeze și să se vopsească în cap. Ai mei sunt plecați în Spania, eu stau cu bunică-mea. Când adoarme, plec de acasă.

ROBERT:

Să vă zic ce am făcut sâmbătă? Bine, vă spun tot. De dimineață am mâncat omletă cu părinții mei. În fiecare sâmbătă dimineață mănânc omletă cu părinții mei. De obicei în timpul săptămânii nu avem timp să mâncăm împreună, pentru că ne trezim la ore diferite, dar sâmbăta e altceva. După ce am mâncat, tata m-a dus cu mașina până în fața blocului unde stă profesorul de matematică. La meditații am stat 2 ore. De la 11 la 1. La 1 am mers acasă.

ROXANA:

În sâmbăta aia am ieșit în club. Uitați care a fost faza. Eu n-am mai suportat s-o văd așa. Mă-nțelegeți, suferea. Așa că vineri în pauza mare am mers la Robert și l-am întrebat dacă e vreo șansă să fie din nou cu ea. Mi-a promis că o să vină sâmbătă seara în „President”. Așa că ne-am dus acolo să-l așteptăm. Ea s-a aranjat special pentru întâlnirea asta. S-a machiat și și-a luat un tricou mișto cu o pisică verde pe el.

ROBERT:

La 2 am mâncat de prânz cu părinții mei. La 3 ne-am urcat toți în mașină. M-au lăsat în fața halei de tenis. Și au plecat mai departe. Spre casa lor de vacanță. M-am antrenat de la 3 jumate la 5 jumate. La 6 eram deja acasă și o așteptam pe profa de bio. Ea vine la domiciliu. Am făcut meditații de la 6 la 8. La 8 a plecat. Eu mi-am încălzit la microunde ce mi-a lăsat mama. Am mâncat. I-am sunat pe ai mei și am vorbit cam 20 de minute. La 9 am mers în sufragerie și am aprins televizorul. M-am uitat la „*Vrei să fii miliardar*”. Am știut aproape toate răspunsurile. Știați că războiul de 100 de ani a durat 116?

ROXANA:

Robert a apărut foarte târziu, cred că era vreo 3. Eu sincer m-am bucurat când l-am văzut. Și cel mai tare m-am bucurat când a venit ea la mine și mi-a spus că pleacă să se plimbe puțin cu el. Da, au plecat împreună din club. Era 3 jumate.

ROBERT:

Am adormit la reclame. Nu știu cât era ceasul, probabil 11 fără ceva. M-am trezit în jur de 3 dimineața. Știam cât e ceasul pentru că m-am uitat la mobil. La televizor era o emisiune cu politicieni.

ROXANA:

Știu sigur că m-am uitat la ceas că am vrut să plec și eu spre casă. Am zis că mai stau juma' de oră, că tocmai băgase muzică faină și-aveam chef să mă zbânțui un pic.

ROBERT:

Am stins televizorul. M-am dus în camera mea. M-am dezbrăcat și m-am băgat în pat. Nu mai țin minte ce am visat.

4. DANI

DANI:

Noaptea nu visez. Da' câteodată, înainte să adorm, îmi imaginez chestii.

BIANCA:

În fiecare seară, înainte să adorm, îmi imaginam tot felu' de lucruri. De obicei, nu erau adevărate. Cele mai multe lucruri pe care mi le imaginam au legătură cu Robert. De exemplu, îmi imaginam că eu și cu el avem mulți ani, vreo 40 sau așa. Locuim într-o căsuță undeva la malul mării. Cu gresie roșie în bucătărie. Dimineața bem cafea cu lapte pe balcon. Câteodată mi-e rușine de lucrurile astea. Mă gândesc oare ce ar crede Robert dacă ar ști.

DANI:

Câteodată, seara înainte să adorm, închid ochii și văd în fața mea un fel de film alb-negru. E ziua mea. Împlinesc 10 ani. Tata merge cu mine să-mi cumpere o bicicletă. Merg cu el de mână pe bulevardul principal până ajungem la magazin. Bicicleta strălucește în vitrină. Eu miros cauciucul de la roți. După aia

filmul se colorează. Și nu mai e adevărat. Ieșim din magazin. Mă urc pe bicicletă și pedalez până în fața blocului. Tata urcă cu bicicleta pe scări. Intrăm în casă. În sufragerie mă așteaptă toți copiii din bloc cu un tort mare până în tavan. Eu suflu în lumânări. Și filmul dispare. Filmul adevărat e așa: după două luni bicicleta dispare. Ca și cum n-ar fi fost. A vândut-o ca să facă rost de bani de băutură.

ROBERT:

Sâmbătă a fost o zi ca oricare alta. Adică o zi de căcat. Am mâncat de dimineață cu ai mei și m-au tot frecat la cap. Dup' aia taică-miu m-a dus cu mașina la profu' de mate. Am stat în scara blocului până s-a îndepărtat mașina. Dup' aia am mers la biliard și am frecat-o pe acolo două ore. Am sunat-o pe curva aia de Monica și n-a vrut să vină, idioata. La 1 am mers acasă.

DANI:

Eu m-am băgat în pat, am închis ochii, și mi-am imaginat cum mă plimb cu o bicicletă nou-nouță prin cartier. Știam că tata n-o să poată s-o vândă niciodată. Pentru că n-avea cum să ajungă la ea. După un timp am început să-mi imaginez și alte lucruri: că am o pereche de adidași noi, că merg la mare sau că sertarul de la noptieră e plin de gumă de mestecat. M-am gândit că ar fi bine să am și un animal de casă, așa că mi-am imaginat o pisică. Am vrut să fie mai specială, așa că mi-am imaginat că are blana verde. M-am gândit la ea în fiecare zi. Până a apărut.

BIANCA:

Am avut o dată un creion care îmi purta noroc. De la Robert. Am fost la el în clasă și i l-am furat de pe bancă. Eram printr-a șaptea. Era un creion normal, cu dungi negre și galbene, ros cu dinții pe amândouă părțile. Fără gumă de șters în capăt. Asta pentru că în clasa a șaptea mâncam toate gumele de șters din capătul creioanelor, ca să scăpăm de coșuri. Chiar a funcționat. La început, luam creionul cu mine peste tot. Dup' aia mi s-a făcut frică să nu-l pierd. Așa că l-am lăsat acasă, în noptieră. Într-o zi a dispărut. Mi-l aruncase maică-mea. A fost cea mai groaznică zi din viața mea.

DANI:

Am avut o dată o cutie de metal. O țineam sub pat. În fiecare duminică puneam bani în cutie. Doi ani am făcut asta. Până s-au strâns destui ca să pot să-mi plătesc școala de șoferi și să pot conduce Fordu' ăla vechi a' lu' tata care ruginea în garaj. Am scos cutia de sub pat. Și când am deschis-o, era goală. Am știut cine a luat banii. M-am pus în pat și m-am holbat la tavan câteva ore. La un moment dat a apărut pisica verde și s-a ghemuit lângă mine. Am mângâiat-o pe blana verde. A fost prima și singura dată când am atins-o. Taică-miu s-a întors acasă după vreo 3 zile. Băuse toți banii.

ROBERT:

După ce am mâncat de prânz, ai mei m-au dus la tenis și s-au cărat la țară. Au spus că se întorc abia duminică, da' parcă nu-mi venea să cred. M-am antrenat două ore și m-am dus acasă. Am sunat-o pe profa

de bio să nu mai vină, că sunt răcit. În săptămâna aia am chiulit aproape de la toate meditațiile. Am numărat banii - erau destul de mulți, adică suficienți să o prostesc pe deștepta de Monica. Am frecat-o la rece pe net vreo două ore și am mai aburit vreo două gagici. I-am sunat pe ai mei de control. Nu de alta da' mă gândeam că poate îmi fac o surpriză și apar înapoi acasă. Păreau OK. Am sunat-o pe proasta de Monica. Mi-a respins toate apelurile, s-o ia dracu'. Așa că m-am enervat și am sunat-o pe Alina din 10 B.

BIANCA:

Sâmbătă seara ne promisesse maică-mea că facem popcorn și ne uităm la un film. Numai că s-a cărat în oraș cu nu știu ce tip. A spus să n-o așteptăm. Așa că eu am rămas cu soră-mea care a spus că îmi poate desena tot felu' de modele pe unghii. Numai că n-aveam chef de asta.

DANI:

Sâmbătă dimineața l-am găsit pe taică-miu în bucătărie. Înșirase pe jos toate spaghetetele pe care le gătisem eu cu o seară înainte. Carnea tocată o mânjise pe geam. Stătea la masă și râdea de unu' singur. Eu mă uitam la el și nu-mi venea să cred. Și deodată, pe masa de bucătărie a apărut pisica. Atunci l-am ridicat de la masă, l-am dus în dormitor, l-am dezbrăcat și l-am băgat în pat. Pisica a venit cu mine. După ce am făcut curățenie în bucătărie, i-am luat lu' taică-miu toți banii din buzunar. Și am plecat.

ROBERT:

A zis că are alt program în seara asta. Eu am zis că am o propunere mult mai bună pentru ea și că să renunțe la program. A râs ca proasta și a zis OK. Am tras pe mine geaca de piele și m-am dat cu parfümu' ăla a' lu' tata cu care le înnebunesc pe toate fraierele. Am comandat un taxi și am mers la florărie unde am dat o groază de bani pe un buchețoi de lalele. Vă dați seama, lalele în plină iarnă. Tre' să fii oarbă sau handicapată să nu pici pe spate la așa ceva. Normal că a picat pe spate. Am întrebat-o unde vrea să mergem și a spus că în „President”. Eu am mințit-o că înainte tre' să trecem pe la mine pe acasă că am uitat să iau niște bani. A venit.

BIANCA:

Așa că am vorbit cu Roxana și cu Dana care au spus că merg în „President”. Mi-am luat tricou' cu pisică, blugii strâmți și cizmele cu toc. Am luat trusa de machiaj a lu' maică-mea și m-am dat cu verde pe la ochi și cu o groază de rimel. La final m-am dat cu ruj. Am văzut o chestie ciudată în oglindă. Era soră-mea care apropia o oglindă mică de buzunar de oglinda mare. Tâmpenii de-ale ei. Mi-am luat geaca și căciula. Am ieșit pe ușă. Clubu' e fix peste drum de blocu' unde stau, așa că n-am avut mult de mers. Am ajuns și am băgat câteva pahare de vodkă. Am dansat.

ROBERT:

Îmi place să duc gagicile la mine acasă. Rămân impresionate, în puii mei. Și cedează mai repede. Am prostit-o pe Alina să-mi facă un masaj că mă doare spatele și normal că am ajuns să facem și alte chestii până la urmă. Ne-am tot prostit până pe la unu și ceva noaptea și eu nu mai aveam chef de nici un „President”. Da’ ea a tot insistat. Așa că am mers. A luat lalelele cu ea. În taxi mi-am dat seama că de fapt nu mai am chef de ea și mă gândeam s-o las baltă prin club și să plec cu alta.

DANI:

Cu o parte din bani bag benzină. Mă plimb aiurea prin oraș. Stau la un semafor și deodată văd pisica verde cum traversează pe trecerea de pietoni. Întorc mașina. Mă iau după ea. Conduc prin ceață. Până ajung în spatele combinatului. Pisica dispare. Cobor din mașină și o iau pe jos până aud muzică și văd cum zăpada se colorează în albastru, apoi în verde, apoi în mov. Sunt în față la „President”. Mă gândesc că eu n-am fost niciodată într-un club. Și că poate n-ar fi rău să intru.

Am intrat. După câteva minute am văzut-o pe tipa asta, Bianca, cu pisica verde pe tricou.

BIANCA:

Și a apărut tipu’ ăsta, Dani, și am plecat cu el.

DANI:

Am ajuns la mașină. Am deschis. S-a urcat în față și și-a pus centura.

BIANCA:

Ai cumva o țigară?

DANI:

Nu fumez. Da' dacă vrei pot să-ți cumpăr un pachet de la benzinăria aia de la ieșire din oraș.

BIANCA:

Și-ți ajung banii și de-o sticlă de ceva?

DANI:

Păi ce-ai vrea să bei?

BIANCA:

Vodcă cu suc de mere.

DANI:

N-am mai fost niciodată singur în mașină cu o fată. Așa că n-am prea știut despre ce să povestim.

BIANCA:

Până am ajuns la benzinărie n-a mai zis nimic. Am tăcut și eu, că nu prea știam ce să zic.

DANI:

Am oprit la benzinărie și am cumpărat țigări, o sticlă de vodcă, un suc de mere și niște pahare de plastic. Ea în timpu' ăsta aștepta în mașină și deodată am simțit, așa, un fel de bucurie, ca 1.000 de raze de soare care te împung în burtă.

BIANCA:

A oprit la benzinărie și a intrat.

DANI:

Am plătit.

BIANCA:

Eu am rămas singură în mașină.

DANI:

M-am îndreptat spre ușă. M-am oprit. Și m-am uitat din nou spre ea, cum stătea în mașină. Cu o căciulă roșie pe cap.

BIANCA:

Pentru o secundă m-am gândit

DANI:

M-am gândit că acolo, la mine în mașină, e o fată care are un tricou pe care e o pisică verde.

BIANCA:

să mă dau jos din mașină și să plec.

DANI:

M-am întors în mașină și i-am dat pachetul de țigări.

BIANCA:

Da' numai pentru o secundă.

DANI:

M-a întrebat dacă am o brichetă.

BIANCA:

Pentru că de fapt aveam chef să fumez o țigară și să bag un pic de vodcă cu suc de mere.

DANI:

Am spus că nu.

BIANCA:

Tipu' s-a întors și mi-a dat pachetul de țigări.

DANI:

Atunci m-am întors în benzinărie.

BIANCA:

Doar că uitase să ia brichetă.

DANI:

Am cumpărat o brichetă.

BIANCA:

S-a întors în benzinărie să cumpere.

DANI:

M-am uitat din nou spre ea cum stătea acolo, în mașină, și mă aștepta. Era așa de bine că stătea acolo în mașină și atunci am simțit că ea n-are voie să se ducă acasă.

BIANCA:

Am rămas singură în mașină cu țigările și cu plasa unde era sticla de vodcă și pentru o secundă m-am gândit

DANI:

Că ea trebuie să stea cu mine

BIANCA:

Să le iau, să cobor din mașină și să fug

DANI:

Toată noaptea

BIANCA:

Da' numai pentru o secundă

DANI:

Și toată ziua următoare

BIANCA:

Pentru că de fapt eram curioasă ce-o să se mai întâmple în noaptea aia

DANI:

M-am întors la mașină, i-am dat bricheta

BIANCA:

Și ce-o să mai zică tipu' ăsta ciudat

DANI:

Și-a aprins o țigară

BIANCA:

S-a întors cu o brichetă

DANI:

Am pornit motoru’

BIANCA:

Mi-am aprins o țigară

DANI:

Și am plecat

BIANCA:

A pornit motoru’.

DANI:

Afară din oraș

BIANCA:

Și am plecat.

DANI:

M-am uitat la ea

BIANCA:

Fumam și mă uitam pe geam cum alunecă pe lângă noi case, copaci și dealuri

DANI:

Fuma și era ceva atât de frumos

BIANCA:

Și mă simțeam bine. Dispăruse și efectu' vodcii din club. Așa că aveam chef să mai beau un pic.

DANI:

Ceva ce nu se poate descrie în cuvinte.

BIANCA:

Unde mergem?

DANI:

Ai fost vreodată pe dealu' ăla mare de unde se vede orașu'?

5. FLORI

FLORI:

În noaptea aia am visat o chestie ciudată. Am visat că Bianca s-a întors acasă pe la 4. Și-a pus pe balcon toate hainele, ca să iasă fumul din ele.

Dimineața am băut cafea cu lapte în bucătărie și a apărut mama care s-a apucat să ne povestească cât de mișto e nou' ei tip. Bianca a zis să facem popcorn și să ne uităm la film. Mama i-a dat bani să meargă jos la alimentară să ia popcorn. Când a vrut să plece, nu-și găsea căciula aia roșie. Tot țipa că „unde mi-e căciula, unde mi-e căciula”.

Atunci m-am trezit. Era 9 dimineața, duminică. Eram singură.

ROXANA:

Mi s-a cam rupt filmu' în seara aia. Când m-am trezit cât de cât, plecase aproape toată lumea cunoscută. Nici ea nu mai era. M-am gândit că o fi plecat cu Robert sau așa. Sau nu m-am gândit la nimic... Dracu' mai știe...

Mă mir cum puii mei am ajuns acasă. Adică nu mă mir. A fost Victor, îngeru'. A doua zi, duminică, am stat cuminte în casă și am ajutat-o pe bunică-mea să facă curat.

FLORI:

Maică-mea a apărut abia spre seară. Cică a venit să ne lase niște bani de mâncare, că ea câteva zile o să lipsească. Am zis că bine și am închis ușa după ea. Nu i-am spus de Bianca. Mi-era frică să nu mă certe. De fapt mă gândeam că sigur o să apară.

Telefonu' mobil și-l lăsase acasă. Așa că n-aveam cum s-o sun.

ROXANA:

Luni la școală am observat că n-a ajuns la prima oră. Da' nu mi s-a părut ciudat.

FLORI:

Duminică spre luni n-am dormit deloc. Luni dimineața m-am dus la ea la școală.

ROXANA:

În prima pauză a apărut soră-sa. M-a întrebat dacă știu ceva de Bianca.

FLORI:

Am spus: Dacă până ajung la școală văd 9 câini, înseamnă că o să se întoarcă.

N-am văzut decât șapte.

ROXANA:

Cică nu ajunsese acasă. De sâmbătă seara.

FLORI:

La semaforul din fața școlii am spus: Dacă până se face verde trec 4 mașini albastre, o să se întoarcă.

N-a trecut decât una.

ROXANA:

M-am speriat. Atunci am zis că eu am plecat mai repede din club și că ea a rămas. Că dacă spuneam că a plecat ea mai repede, soră-sa ar fi tot insistat să mă-ntrebe dacă nu cumva îmi amintesc cu cine a plecat. Și eu chiar nu mai țin minte nimic. Mi s-a rupt filmu' complet.

FLORI:

După ce am intrat în școală, am spus: Dacă Roxana e îmbrăcată în fustă, o să se întoarcă.

Roxana era în blugi. Mi-a spus că au fost împreună în „President” sâmbătă seara, da' că ea a plecat mai repede acasă. Și că n-a mai vorbit cu ea de atunci.

ROXANA:

După ce-a plecat soră-sa, m-am apucat să iau la întrebări pe toată lumea care a fost în „President” în seara aia. Nimeni n-a văzut-o când a plecat. L-am întrebat pe Robert ce-a vorbit cu ea și mi-a spus că nici măcar n-a văzut-o. Și mi s-a părut cam dubios. Alina, o tipă din 10 B, mi-a spus că ea a mers cu Robert în club și că ține minte perfect că Bianca a ieșit cu un tip mai înalt în geacă neagră. Și asta mi s-a părut dubios. Pentru că Bianca nu pleacă cu tipi necunoscuți.

FLORI:

M-am speriat. Și am sunat-o pe mama.

6. BIANCA și DANI

BIANCA:

Nu fusesem pe dealu' de unde se vede orașu'. Știu că acolo mergi dacă ai un iubit cu mașină și ai chef să faci tot felu' de tâmpenii. De obicei, acolo se merge vara. Mai ales că poți să te dai jos din mașină, să te urci pe capotă și să te uiți la stele.

DANI:

Știam că pe dealu' unde se vede orașu' merg ăia care au o iubită.

BIANCA:

Și iarna nu e prea romantic, că e frig și dacă e ceață nu vezi nimic din oraș și nici o stea.

DANI:

Ea a spus că OK, să mergem. Atunci m-am gândit că dacă ea e cu mine în mașină și mergem pe deal noaptea înseamnă că e iubita mea. Și am simțit ceva frumos.

BIANCA:

Am zis că OK, mergem.

DANI:

Ceva ce nu se poate descrie în cuvinte.

BIANCA:

Mi-a părut un pic de tot rău, pentru că eu de fapt voiam să merg acolo prima dată cu Robert, atunci când o să aibă mașină.

DANI:

Am început să urc serpentinele și razele alea de soare continuau să mă împungă în burtă

BIANCA:

De nu știu câte ori, seara înainte să adorm, îmi imaginam că merg pe deal cu Robert.

DANI:

Și mi s-a făcut frică.

BIANCA:

Oprim mașina, ne urcăm pe capotă și vedem apusul.

DANI:

Pentru că nu știam ce trebuie să fac acolo, pe deal, și în același timp

BIANCA:

Da' eram prea curioasă ce-o să se întâmple în continuare. În timp ce urcam serpentinele și brazii treceau pe lângă noi

DANI și BIANCA (*împreună*):

Mă simțeam bine

DANI:

Conduceam prin ceață pe serpentine

BIANCA:

Nu prea vedeai în față din cauză de ceață, și atunci mi s-a făcut puțin frică

DANI:

După un timp am ajuns în locul unde vin tipii ăia cu iubitele lor și își parchează mașinile

BIANCA:

Da' după aia am ajuns și m-am gândit că o să desfacem sticla de vodcă

DANI:

Și în mașina mea era o fată. Și asta mă făcea să mă simt

BIANCA:

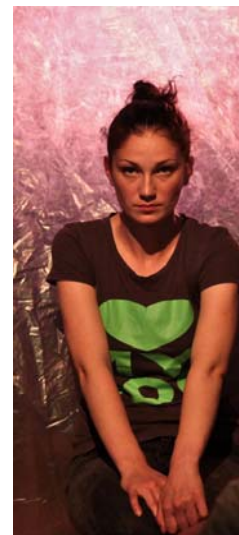
Și atunci m-am simțit

DANI și BIANCA (*împreună*):

Cât se poate de bine.

BIANCA:

A oprit motoru'. Eu am luat sticla de vodcă și am turnat în paharele alea de plastic. Peste vodcă am turnat suc de mere. El a spus că nu bea, că e cu mașina. Atunci m-am gândit că e totuși un tip de treabă. Eu niciodată nu m-aș fi dus cu el dacă n-ar fi fost de treabă. În plus, îl aveam pe Victor, îngeru' meu și-a lu' Roxana. Care sigur era și el pe acolo, pe deal, și se uita la noi.

DANI:

Și-a turnat niște vodcă în pahar. Eu n-am vrut. Mi se face scârbă de la miros.

BIANCA:

Am băut vodcă cu suc și-am fumat vreo 5 țigări. În timpu' ăsta mă gândeam că probabil tipu' o să vrea la un moment dat să mă sărute. Nu știam dacă asta e bine sau rău. Așa că mi-am mai turnat un pic de vodcă ca să mă amețesc.

DANI:

A băut vodcă cu suc și a fumat vreo 5 țigări și eu mă uitam la ea și mă gândeam că e aproape incredibil că sunt acolo cu ea

BIANCA:

El se uita la mine și nu zicea nimic

DANI:

Atunci am știut că ea n-o să mai plece nicăieri, pentru că n-o să-i dau drumu'

BIANCA:

Nu bei măcar suc de mere?

DANI:

Deodată mi s-a făcut chef să văd tricou' ăla cu pisica verde pe el

BIANCA:

Mi-a spus să-mi dau jos hainele și să rămân în tricou

DANI:

Nu te speria, că nu se întâmplă nimic.

BIANCA:

Mi s-a făcut frică.

DANI:

Mi-a plăcut mult tricoul tău. Și aș vrea să-l mai văd.

BIANCA:

Da' în același timp mi-era super cald de la vodcă și eram amețită așa că n-am vrut să-l supăr pe tip

DANI:

Ai mai văzut vreodată o pisică verde în afară de asta de pe tricou?

BIANCA:

Nu.

DANI:

Mă uitam la ea și mă gândeam că la un moment dat o să trebuiască s-o las să plece și simțeam cum o mie de lame de ras mi se înfig în piele

BIANCA:

Mi s-a făcut frig, da' n-am avut curaj să-l întreb dacă pot să mă îmbrac la loc.

DANI:

Eu atunci când mă simt rău, îmi imaginez o pisică verde. Să știi că dacă-ți imaginezi ceva suficient de mult, chestia aia după un timp începe să existe.

BIANCA:

Nu cred. Eu mi-am imaginat o grămadă de chestii care nu s-au întâmplat niciodată.

DANI:

A început să tremure

BIANCA:

A început să se învârtă totu' cu mine. Și mi-am dat seama că vreau acasă.

DANI:

Tremura și ținea mâna strâns pe paharu' ăla de plastic cu vodcă.

BIANCA:

Vreau să plecăm.

DANI:

Păi de ce nu vrei să mai stăm?

BIANCA:

Mi-e rău de la băutură.

DANI:

Da' eu vreau să mai stăm. O să-ți revii.

BIANCA:

Uite, dacă vrei putem să ne vedem mâine. Venim iarăși aici, dacă vrei.

DANI:

Nu te cred.

BIANCA:

Lasă-mă să iau măcar puloverul pe mine.

DANI:

Bine.

BIANCA:

Mi-am mai aprins o țigară. Mi-am dat seama că sunt super trează și că mi-a trecut toată amețea. De la frică. Atunci l-am mai rugat o dată să mă ducă acasă. A spus că i s-a terminat benzina din rezervor și că n-avem cu ce ajunge în oraș. Atunci am vrut să deschid portiera să ies. A blocat-o. Am început să plâng. Pentru prima dată în viața mea. L-am întrebat ce să fac ca să mă lase să plec. Mi-a spus că nu mă lasă. Atunci am început să-l lovesc cu pumnii.

DANI:

I-am spus să-și imagineze o pisică verde și mi-a spus că sunt nebun și că s-o las în pace. I-am spus că oricât de rău ar fi, dacă-și imaginează pisica, o să fie mai bine.

BIANCA:

Mi-am dat seama că n-are sens să mai țip și să-l mai lovesc.

DANI:

A spus că nu înțelege și că e o tâmpenie. Atunci m-am apropiat de ea. Putea îngrozitor a vodcă. Fix ca taică-miu. Mirosu' ăla m-a urmărit de când eram mic. Și mi s-a făcut scârbă.

BIANCA:

M-am gândit la mama. Și la Robert. Și m-am gândit la tata. Pe care nu l-am mai văzut de trei ani. El m-a învățat să desenez un dinozaur fără să ridic creionul de pe hârtie.

DANI:

Am strâns-o de gât. Am întrebat-o dacă acum vede pisica. A deschis ochii. Erau aproape transparente. A dat din cap în semn că da. Am spus că dacă o doare, să se gândească la pisică și n-o să mai simtă nimic. A dat din cap în semn că da. Și atunci am strâns cât de tare am putut.

7. PISICA VERDE

BOOGIE:

Dacă închizi ochii și apeși tare de tot, o să vezi o groază de puncte portocalii și-o să amețești. Eu mereu închid ochii când îmi amintesc de dimineața aia când m-a trimis maică-mea să duc gunoiu'. L-am aruncat în tomberon și am vrut să mă-ntorc. Da' mi s-a părut că văd ceva roșu în zăpadă. M-am apropiat, m-am aplecat și am ridicat de pe jos căciula ei roșie. Căciula pe care o tricotasem eu. M-am speriat tare de tot. Am fugit în bloc și am sunat la ea la ușă. A deschis maică-sa. Când a văzut căciula, a început să plângă.

FLORI:

Știu că pare o tâmpenie, da' e adevărat. Știți puricii ăia din televizor, când nu se prinde nici un canal? De fapt puricii ăia fac legătura cu morții. Tanti Nuți de la parter cică așa comunică cu bărbatu-su. Și o cred. Peste câțiva ani o să pot și eu să vorbesc cu ea. Știu sigur. Trebuie numai să exersezi. O să stau în fiecare zi în fața televizorului și o să încerc să prind frecvența aia. Până o să reușesc.

ROBERT:

E incredibil ce s-a întâmplat. Adică chestii de-ăstea vezi la televizor și-așa, și dup' aia râzi și mergi să bei o bere sau să agăți vreo gagică pe net. Da' dacă ți se întâmplă ție, sau cuiva pe care cunoști, te cam ia cu fiori în puii mei și nu-ți mai arde nici de bere, nici de gagici.

Au găsit-o până la urmă.

Într-o gaură de canal, aproape de blocu' unde stătea.

Învelită în niște pungi de plastic legate cu scotch...

M-am sărutat cu ea la un rev, anu' trecut. Acuma mă ia cu fiori când mă gândesc. Cică îi plăcea de mine.

Nu-mi vine să mai fac nimic. Nici să învăț, nici s-o ard aiurea prin oraș. Îmi vine numai să stau ca prostu' pe fotoliu și să mă uit în tavan.

E super nașpa, frate. Adică eu o să termin liceu', o să intru la facultate, o să-mi iau mașină, o să am nu știu câte joburi și o să am familie și copii și la un moment dat o să fiu un moș cu baston. Și o să-mi amintesc mereu de chestia asta. Până o să mor.

ROXANA:

Mă trezesc, mănânc, mă îmbrac, mă dau cu spray, ies din bloc, traversez pe la chioșcul de ziare, ajung la școală, copiez la mate, chiulesc de la bio, fumez în parc, aștept să vină sâmbăta ca să merg în „President”. În telefonu' meu, la contacte, apare în continuare numărul ei. Nu pot să-l șterg.

BOOGIE:

Știți ce aș avea chef acum? Să fiu pe acoperișu' de la Hotel Aro. Și să văd orașu' sub mine. Și mașinile cum se mișcă pe stradă. Și oamenii. Și să am un tub cu un milion de pastile mici și colorate pe care să le înghit. Și să-mi crească niște aripi mari de tot, din plastic, cu care să mă ridic și să zbor departe, să mă înalț, așa, până nu mai văd nimic.

BIANCA:

În apropiere de Pământ sunt vreo 7.000 de planete. Cele mai multe sunt verzi și portocalii. Câteva au o coadă din foc. Ele se mișcă mereu, una în jurul alteia, cu viteză mare. Câteodată au o viteză atât de mare că se izbesc unele de altele și atunci se sparg în milioane de bucățele mici care strălucesc și astea sunt stelele. Ca să ajungi pe una din stelele astea, tre' să mori. Nu e cine știe ce chestie. Toată lumea spune că înainte să mori îți trece prin față un fel de film cu viața ta. E o tâmpenie. Înainte să mori, trăiești. Și după aia te trezești brusc pe una din stelele alea. Ești un pic amețit. Și vezi totu' cumva de sus. Eu m-am văzut pe mine în mașină. Tipu' ăsta, Dani, mă ținea în brațe și vorbea cu mine.

DANI:

Ți-ai imaginat vreodată o pisică verde? Să știi că e o chestie cât se poate de frumoasă, crede-mă pe cuvânt. Nu știu cum să-ți explic. Imaginează-ți o pisică normală. Cu dungi sau simplă. Și după aia gândește-te la aceeași pisică, numai că verde.

Arată super mișto, cumva ireal.

Adică imaginează-ți că mergi pe stradă, în zona aia nașpa cu blocuri din spatele combinatului. Și totu' e gri. Vezi babe cu plase în mână care ies din magazinul de pâine. Vezi femei cu cearcăne care întind rufe pe balcon. Auzi muzică populară de la parter și vezi tot felu' de loseri în șlapi de plastic care sparg semințe în fața blocului. Și peste tot e un miros din ăla de untură prăjită care acoperă tot cartieru' ca o umbrelă imensă și grețoasă.

Și deodată vezi o pisică verde. Poate e la un geam de bucătărie. Poate traversează aleea din față de la non stop. Poate tocmai se strecoară printre picioarele îmbrăcate în pantaloni de trening ale șefului de scară.

- SFÂRȘIT -

Citiți și alte cărți din colecția de teatru a Editurii LiterNet:

1. George Banu - Livada de vișini, teatrul nostru: jurnal de spectator
2. Petre Barbu - Tatăl nostru care ești în supermarket
3. Igor Bauersima - norway.today (traducere de Victor Scoradeț)
4. Georg Büchner - Woyzeck (traducere de Mihaela Sîrbu)
5. Lia Bugnar - Femeia din manuscris / Omul de zăpadă
6. Ștefan Caraman - Morți și vii / Santiago el campeon
7. Gianina Cărbunariu - Stop the Tempo! / poimăine alaltăieri
8. A.P. Cehov - Livada de vișini (traducere de Alexa Visarion) / Pescărușul (traducere de Maria Dinescu și Andrei Șerban)
9. Teodor Corban - Tinerețe fără bătrânețe și viață fără de moarte
10. Brian Dykstra - Strangerhorse (traducere de Gabriela Monica Rusu și Mircea Sorin Rusu)
11. Árpád Göncz - Gratiile (traducere de Anamaria Pop)
12. Thomas Jonigk - Făptașii (traducere de Victor Scoradeț)
13. Cristian Juncu - Ciupercutze
14. Franz Xaver Kroetz - 3 piese cu femei (traducere de Victor Scoradeț)
15. Dea Loher - Legăturile Klarei (traducere de Victor Scoradeț)
16. Rodica Mandache - Povestea Elisabetei Rizea
17. Roxana Marian - Mede/ea sau Despre fericirea conjugală
18. Péter Nádas - Însmormântarea (traducere de Anamaria Pop)
19. Alina Nelega - Amalia respiră adânc / Decalogul după Hess
20. Tatiana Niculescu Bran - Brâncuși contra S.U.A.
21. Ioan Peter, Mihai Ignat, Alina Nelega, Peca Ștefan - 4atru piese
22. Tudor Popescu - 4 comedii
23. Roland Schimmelpfennig - Noapte arabă (traducere de Victor Scoradeț)
24. Géza Szöcs - Busurmanii din Crîngul de Jos (traducere de Anamaria Pop)
25. Katalin Thuróczy - Cina zeilor (traducere de Anamaria Pop)
26. Radu Țuculescu - Bravul nostru Micșa!
27. Andreea Vălean - Eu când vreau să fluier, fluier
28. András Visky - Julieta (traducere de Paul Drumaru)
29. Matei Vișniec - Despre sexul femeii - câmp de luptă în războiul din Bosnia / Istoria comunismului povestită pentru bolnavii mintal / Paparazzi sau Cronică unui răsărit de soare avortat
30. Antoaneta Zaharia - Jocul

Lista completă a volumelor din colecția de teatru se află la <http://editura.liternet.ro/catalog/toate/0/10/Teatru.html>. Lista completă a volumelor publicate de Editura LiterNet se află la <http://editura.liternet.ro/catalog>.

Toate volumele pot fi descărcate gratuit de pe siteul LiterNet pentru uz personal. Reproducerea lor pe alte siteuri este interzisă.

